

Magisterská práce

Marie Böhmová: Problematika zneužívání dětí v pastoraci

Posudek vedoucího práce

Práce se zabývá problematikou zneužívání dětí v širším rozsahu. Nejprve popisuje a vymezuje fenomén zneužívání jako takový a představuje texty a organizace, které chtějí zaštitit práva dětí. V další části se zabývá rozpoznáním signálů, které upozorňují na skutečnost zneužívání. Popisuje standardní zásady odborné pomoci a podrobněji rozebírá následky sexuálního zneužívání. Vlastní přínos práce je v kapitole třetí, která se zabývá pomocí i prevencí v otázkách zneužívání. Pomoc i prevence jsou popisovány jednak v obecné rovině a potom specificky v pastorační práci. Autorka se pokouší, podle mého názoru úspěšně, o spojení obecného se specificky pastoračním.

V práci je vzato v potaz úctyhodné množství literatury, která je vybrána dobře. Práce je zpracována přehledně a jedním z jejích kladů je také jasné křesťanské morální stanovisko, které je v celé práci přítomné, které se ale neprojevuje planým moralizováním. Důležitá je autorčina snaha zevrubně se zabývat prevencí sexuálního násilí ať už jde o kvalitu výchovy v rodině nebo o rozsah a kvalitu sexuální výchovy. Autorka bere v úvahu jak obecně platné pedagogické a psychologické zásady, tak specifická stanoviska církevních dokumentů.

Za nepřiliš šťastně zpracovaný lze považovat snad jen odstavec 3. 6. „Obecný výchovný princip jako prevence – dva konkrétní příklady“. První výhrada je početní, protože konkrétní případy jsou uváděny tři. Uvedení preventivního výchovného systému Dona Bosca je nepochybně na místě, ale za ne zcela vhodné považuji srovnání preventivního výchovného systému Dona Bosca s rogersovskou psychoterapií. Srovnávají se zde dva různé druhy lidského působení - pedagogické zásady a psychoterapie. Kromě toho není dost dobře možné se vyrovnat s rogersovskou psychoterapií na necelých dvou stránkách textu při citacích ze sekundárních pramenů. Výsledek („shoda“) není příliš důvěryhodný. Práce by se bez odstavce 3.6.2 obešla.

Ačkoliv rozsah a šíře zpracování látky jsou dostatečné nebo spíš nadprůměrné, je zde přeci jen otázka, zda je správné pominout problematiku sexuálního zneužití dítěte v rámci institucionalizované péče o dítě nebo pastorační pomoci (zneužívání vedoucími táborek, pedagogickými pracovníky a duchovními). Jakkoli je sympatické, že se autorka nezabývá těmito otázkami tak, jak to dělají běžná média, jde přeci jen o záležitost důležitou a citlivou. Kromě toho titul práce umožňuje dvojznačný výklad, a právě druhý výklad, odlišný od autorčina pojetí, by znamenal zneužívání dětí, které se děje v pastoraci.

Přes uvedené kritické připomínky považuji práci za nadprůměrně zdařilou a nepochybně užitečnou. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 21. 5. 2006

-----
vedoucí magisterské práce